

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMELI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók
könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamáziók a kiadó-
hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adódnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt - kr.
Hat hónapra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések

Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékkel együtt: 1—400 szög 1 frt 30 kr., a 100-on fölről minden szó 1 krajczár számítatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közléséért 7 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyiltterben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr.

— Öfensége, Stefánia koronahercegnő a Lévai nő-egylettől a hálafőirati albumot a legkegyesebben elfogadta, sőt főudvarmesterének, Pálffy grófnak, (Laxenburgban, augusztus 25-én kelt) elismerő sorai kíséretében — saját pénztárából — az egylet céljaira egyszersmind 100 frtot is adományozott.

A Stefánia árvaház magas védnöke kegyelmének emlékezete enyhítse a szegények és árvák szenvedéseit!

Vizeink szabályozása.

IV.

A Pecz-, Podluzánka-, Szikince-patakok szabályozása és a vadvizek leboesajtása tárgyában Barsvármegye alispánja által, a f. 1883. évi augusztus 28-án, Lévára egybehívott érdekeltség közlése csakugyan megtartott.

Az érdekeltek nagyszámában jelentek meg. Három vármegye, u. m.: Bars, Hont, Esztergom kiküldöttjei által érdekelte magát; azonkívül az ezen patakok mentén fekvő községek előjárói és számos tekintélyes birtokos-tulajdonosok vettek részt a tanácskozában.

Barsvármegye törvényhatósága a m. kir. közl. minisztériumhoz járulván az iránt, hogy az az 1874. évi XI. törvényzikk 11 §. értelmében — mintán az érintett patakok szabályozására szükséges társulatnak összeállítása s megalkotása magán uton eddig nem sikerült, — a társulat megalakulását hivatalból megkísérelje s ha ez nem sikerülne, a törvényhozás eziránti intézkedését előzetesen kieszközölve, a munkákat végrehajtsa.

A magyar kir. közl. minisztérium f. 1883. évi május 19-én, 7076. sz. a. kelt, Barsmegye közönségéhez szóló leiratában kijelenti, hogy: „Teljes készséggel támogatok minden oly törekvést, mely a többi között az ilyen, nemzetgazdaságilag fontos intézkedéseknek foganatba vételére van irányozva.

Azonban egyfelől mérvadóknak kell tekintenem azt, hogy maguk, a közvetlenül érdekeltek tegyék meg mindazt, amit tőlük saját érdekük és a törvény megkövetel.

Másfelől pedig, különös tekintettel az ország jelenlegi pénzügyi helyzetére, figyelmeztetnem kell a megye közönségét, hogy a főhivatalolt törvény kiválóan fontos előfeltételeket szab a kormány elé akkor, midőn a hivatalból való eljárás elrendelését kimondja.

Ennélfogva — megkívánva azt, hogy mindenképp az érdekeltek is megtegyék a magukét, — arról értesitem a megye közönségét, hogy a kérelmezett intézkedést csak azon esetben eszközölhetném, ha a törvény idézett szakaszában megjelölt előfeltételek valamelyikének tényleges főforrása s ezen munkálatoknak köztekintetkből való elődázhatlan szükségessége, ugyszintén az érdekelt törvényhatóságokkal folytatandó eljárás eredménytelen volta előttem beigazoltatnék.

Barsvármegye törvényhatósága tehát egyrészt az érdekeltség által támasztott panaszok, másrészt az idézett miniszteri intézmény értelmében látott a munkához, egybegyűjté az érdekelteket és fölhivta: kívánják-e a vízszabályozási társulat megalakulását s életbeléptetését?!

Örömmel konstatálhatjuk, hogy az egybegyűlt érdekeltség saját, jól fölfogott érdekében sorakozott a vízszabályozási társulat megalakítása mellé. Eszerént biztosan várhatjuk, hogy a szükséges társulat még ez év folyamában megalakul; s ezt annálisinkább reméljük, mert a társulat megalakulásának nevezetesebb feltételei megvannak, amennyiben a mérnöki munkálatok készen állanak s csaka a birtokosok tulajdon viszonyaira nézve merülnek föl oly kisebb rendű akadályok, hogy t. i. a birtokrészek hiányosan s idegen névre vannak jegyezve; ezek némely helyeken nagyon könnyen fognak legyőzteni azáltal, hogy a helyszínen az illető községi előjárók s tulajdonosok által kiigazítottatnak.

Voltak ugyan a közülésben az alsó vidékről némely birtokosok, — azonban igen csekély számban, — kik a szabályozási munkálatokat saját részükről nem kívánják elővételni s a társulatban résztvenni.

Elismerjük, hogy ezeknek nincsenek oly érdekeik, melyek őket sarkalnák az egyesülésre, mert hiszen csak nagyon kis mértékben tartoznak birtokaik az árterülethez; azonban mégis csodálatosnak tartjuk azt a könnyelműséget, melynélfogva a kis terület haszonvéhetését maguktól elodázzák, elvetik. Mi azt hisszük, hogy a legesekélyebb hasznót sem szabad elvetni, akkor, mikor annak megszerzésére a legjobb alkalom kínálkozik.

Legyen hát akaratjuk szerént, hagyjuk őket számításán kívül addig, míg esőkönösségük nem sérti a többiek s a többség érdekeit; de azon pontban és időben, melyben ez beállana, — kívánjuk, hogy az idézett s e tárgyra vonatkozó törvények ezen indolenzia ellen is, s annak megtörésére igénybevétesse.

Nem is kételkedünk, hogy a nagy többség élni fog — és pedig bölcsen — annak idejében törvényadta jogaival.

A gazdaközönség figyelmébe.

A földmivelés, ipar- és kereskedelemügyi miniszter, az üszög ellen követendő eljárásra a következő utmutatást készítette s a t a gazdaközönség érdekében, a törvényhatóságoknak megküldötte.

I. A gabonaféléken előforduló üszöggórokat élősdigombák idézik elő, az ugynevezett üszöggombák.

Ha az üszögport egy erősen nagyító mikroszkóppal megvizsgáljuk, azt fogjuk tapasztalni, hogy az a fekete por rendkívül sok, hólyagalaku képződményből, a spórákból áll. A spóra az üszögnövény magjának mondható. A spóra legtöbbször csiraképes.

Az üszög spórái, melyek az üszögös magvak belsőjében fordulnak elő, az aratáskor nagyobbára a kalászban maradnak és csak a eséplésnél szabadulnak ki a magburokból, gyakran oly mennyiségben, hogy a eséplők olyanok lesznek, mint a kéményspórok. — Ilyenkor a spórák legnagyobb része a szalmára, polvára és az egészséges magvak föületére tapad, különösen a buzamag szőrös végére. Az ily buzát „üszögösnek“ (spitzbrandig) mondjuk. Az üszögös magvak egyrésze a eséplésnél nem reped föl és ezek sértetlenül kerülnek a kiesélt buza közé.

Ha már most ily üszöglepte buzát használunk vetőmagul, akkor a következő évben, ha különben a viszonyok az üszög fejlődésére kedvezők, ismét üszögös buzát fogunk aratni, mert hisz a buzával együtt az üszögspórákat, az üszöggomba magvait is elvetettük.

Sajnos, hogy ez még oly gyakran megtörténik, pedig a kár, mit az üszög okoz, igen jelentékeny lehet. Nem tartozik a ritkaságok közé, hogy a buzának 30, 40, 50, sőt még több százaléká is üszögös. Minden tulzás nélkül lehet azt mondani, hogy minálunk, ahol a buza a fővetemény, — azoly években, midőn sok üszög mutatkozik, sok millióra menő nemzeti vagyon megy

tönkre az üszög miatt. E kár pedig annál sajnálatosabb, mert egyes-egyedül az illető gazdák mulasztása az oka, mert ha a vetőmagnak szánt buzát szabályszerűen esáváznak (páczolják) és valamennyi, az üszög ellen szolgáló intézkedést foganatosítanak, e nagy baj említésre nem méltó e-ekélyiséget tenni ki, sőt kedvező körülmények között, teljesen megszűnnek.

Hogy a szabályszerű esávázás (páczolás) hasznos, sőt rendkívül hasznos, azt már ezer meg ezer gazda tapasztalta.

A számos ízben lelkiismeretes módon tett kísérletek világos tanúságot tesznek kiesényben és nagyban a szabályszerű esávázásnak előnyéről, hasznáról és azért melegen ajánlható minden gazdának a buza szabályszerű esávázása, mint legbiztosabb szer az üszög ellen.

II.

A buza esávázásának (páczolásának) a legezélszerűbb, legsikeresebb módja a következő:

Fél kilogramm rézgálic (kékkő, kékgálic) porrá törtetik és mintegy egy liter forróvízben feloldatik.

Ezen oldat egy 4—5 hl. nagyságu kádba öntetik, amelybe megelőzőleg 100 liter kut-, vagy folyóvíz töltetett. Az egész folyadék egypárszor jól fölkevertatik és ekkor a esávázandó buzából 250 liter töltetik a kádba. A buza-beöntésnek az a legezélszerűbb módja, hogy a kád fölé egy ritkaszemű szítát tartunk s erre öntjük a buzát, mert ekkor lassanként és eloszódottan kerül a buza a folyadékba és a könnyű magvak, különösen pedig az üszöggel teltek, felszínen maradnak s könnyen lemeríthetők.

A esávázás (páczoló folyadék) mintegy tenyérnyi magasságra kell a buza fölött állania; ha nem borítja ily magasságra a buzát, akkor megfelelő mennyiségű vizet kell hozzá tölteni, hogy a víztől megdagadó buza később ne álljon ki a esávából. A esávában 12—14 óra hosszat marad a buza, ez idő alatt egypárszor fölkevertatik, hogy a buza között levő, üszöggel teit szemek a felszínre kerüljenek, ezeket minden kavarást után le kell merni s eltávolítani.

A mondott idő múlva a esávázott buza, mely eközben a esáva legnagyobb részét fölitta, és melynek teriméje jelentékenyen megnagyobbodott, kivételük a kádból és egy szellős helyen széterítgetve, szárítás végett néhányszor átlapátoltatik. A szári ásnál arra kell ügyelni, hogy a buza föl ne melegedjék, mert különben a buza csiraképesége könnyen kárt szenved. — Az ily módon kezelt buzát lehet már 5—6 óra múlva vetni kézzel, — 24 óra múlva pedig géppel is.

A esávázás e módjánál valamennyi üszögspóra csiraképesége elöletik, anélkül, hogy az egészséges, ép buza csiraképesége kárt szenvedne. Ha azonban géppel esélt buzát esávázunk, a buza egy része csiraképeségét elveszti; ugyanis a dob gyors forgásánál sok mag megsérül, azaz csekélyebb, mélyebb repedések keletkeznek a magon, melyek gyakran csak nagyító üveg segítségével láthatók. Ha már most a esávázásnál a folyadék az ily repedéseken át az embrióig hatol, akkor annak csiraképeségét egészen előlheti. — Azon kísérletekből, melyek ez irányban tettek, kitűnt, hogy az említett okból a vetőmagnak 10—50, sőt még több százaléka is, csiraképtelenné válik.

Ezen okból nagyon ajánlatos, hogy a vetőmagnak szánt buzát ne géppel, hanem nyomtatás által, vagy kézi eséppel eséltessük ki.

Ha pedig bármely okból kénytelenek vagyunk, géppel esélt buzát esávázni, akkor próba-esávázás és esiráztatás által határozzuk meg: a buzának hány százaléka veszi el csiraképeségét a esávázás által? magától értetik, hogy ezen százalék szerént, megfelelőleg nagyobbra szabjuk a holdankénti vetőmag szükségletét, hogy a vetés megkívánható sűrűségű legyen.

Ha például azt tapasztaljuk a próba-esávázásnál, hogy a buzának 10 százaléka veszi el csiraképeségét, akkor 10 százalékkal több buzát fogunk elvetni, nehogy a vetés ritkaság legyen.

Az ily esávázási és esiráztatási próbára elégséges 100 buzaszem, mely szabályszerűleg esávázandó és egy virágserépben elvetendő. A kikelt növények számából igen könnyen megállapíthatjuk, a buzának hány százaléka ment tönkre a esávázásnál.

III.

A föntebbiekben leirt esávázási módon kívül még a következőket kell figyelembe venni, ha a lehető legnagyobb eredménnyel akarunk az üszögpusztításnak véget vetni: Vetőmagul kitűnő minőségű buzát használunk, csak a legszebb és leg súlyosabb magot vessük.

A vetőmagot jól elkészített talajba vessük, lehetőleg egyforma mélységbe, s gondoljuk arról, hogy a mag gyorsan és egyformán keljen, a vetés gyorsan fejlődjen. Ez azért szükséges, hogy a baba a fejlődésnek azon veszélyes stádiumán mielőbb átessen, amikor — mint fentebb elmondottuk, — egyedül képes az üszög a tápláló növénybe hatolni.

Ezt lejjebb elérhetjük azáltal, hogy sorvetőgéppel vetünk. Ez a magyarázat, hogy miért szenved rendszeresen a sorvetés az üszögtől kevesebbet, mint a szórt vetés. Ezen elővigyázat különösen oly helyeken veendő figyelembe, ahol a szomszédos földekre esárvázatlan üszörös buzát vetnek, mert a szél az üszögspórákat áthorhatja.

Az olyan trágyát, amelynek egyik alkotórészét üszöglepte szalma és polyva képezi, nem szabad friss állapotban a földre kihordani, mert sok spóra, különösen ha száraz helyen marad, évekig megtartja csira-képességét.

Daczára a fent leirt esárvázással elért kitűnő eredményeknek, sajnos hogy még mindig akadnak gazdák, akik nem hajlandók esárvázni a buzát, mert vagy ő, vagy a szomszédja már egyszer esárvázott és mégis üszögös lett a buzája.

Hy esetekben mindig a helytelen eljárás volt az oka, hogy a vetés, a esárvázás daczára, üszögös lett. A esárvázási módoknak nagy száma ismeretes, de egyik sem oly ezérvetető, mint a fent leirt. Igen gyakran esárváznak a következő módon: a buzát vékony rétegben kiterítik, meglehetősen koncentrált rézgáliczoldattal, amire igen gyakran még konyhasót, s ezenkívül egyéb más anyagokat tesznek, megöntözik, azután a buzát párszor átápatólják. Ezen eljárásnál nem ölik el valamennyi spóra csira-képességét, mert igen valószínűtlen, sőt lehetetlen, hogy a esáva valamennyi üszögspórával érintkezésbe jöjjön és rájuk hosszabb ideig hasson. Magától értetik, hogy a esárvázás daczára is üszögös lesz a buza az ily eljárásnál, különösen, ha az időjárás az üszög fejlődésére kedvező.

Mész-zel is szoktak esárvázni, de ezen eljárás sem oly biztos, mint a fenti.

A vetőmag mosása sem biztosít az üszög ellen, azonkívül ez sok időt és munkát igényel.

Különfélék.

— A primás körlevele. Az uralkodóháznál bekövetkezendő családi eseményt a hercegprimás rendeltetésből Esztergomban nagy egyházi ünnepélyvel fogják megünnepelni. A hercegprimás megyéje plébánosaihoz körlevelet intézett, amelyben utasítást adott, hogy az uralkodóháznál bekövetkezendő, örvendetes családi esemény alkalmából, ha a hír délután 5 óra előtt érkezik: az nap —, ha pedig később: az esetben másnap 9 órakor tartásuk meg az isteni tisztelet. Esztergomban — mihelyt a hercegprimás a távirati értesítést megkapja, — a várban rögtön mozsárlövés-kkel fogják jelezni az örvendetes eseményt. A bibornok-érek ugy intézkedett, hogy esetleg 161 lövés, minden főnnakadás nélkül, egymásután megtehető legyen. A lövések után, hosszabb ideig, haragszó fogja hirdetni az országot ért általános örömet. Az istenitiszteletet a bazilikában, maga a bíboros főpap fogja tartani fé-

nyes segédlettel. Igen valószínű, hogy a bibornok, ha csak egészségi állapota megengedi, egyházi szónoklatot is fog tartani. Az uralkodó és trónörökös előtt személyesen fogja az ország főpapja hódolatteljes szerenese-kívánatait kifejezni s evégből Bécsbe megy a születés utáni napon s ott marad a keresztelési ünnepélyen. — Az esztergomi székegyek közt adományokat fog kiosztani de hogy a születés napján-e, vagy ha a keresztelésről visszatér, — azt még eddig egész biztosan nem tudni.

— Mayer Frigyes, a lévai m. kir. adóhivatal elnöke Turdosinba adó-pénztárossá neveztetvén ki, elhagyja városunkat. Öszintén üdvözljük az előléptetett, derek tisztviselőt, de egyúttal nem szívesen válunk meg tőle, kiből társadalmunk egy hasznos tagját tüzoltó-egyletünk pedig egy testtel-lelékkel buzgólkodó tisztjét veszíti.

— Hontból írják: Szeberényi Gusztáv evang. szuperintendens egyházi látogatás céljából f. hó 25-én érkezett a megyébe, hol őt a szobbi vasuti állomásnál díszes (esperességi) küldöttség várta és üdvözlölte Sembery István országgyűlési képviselő szónoklata mellett, ki a püspöklőz intézett beszédben ama reménynek adott kifejezést, hogy célba vett egyházi működését a magyar államezme kívánalmi értelmében fogja teljesíteni, mire a szuperintendens válaszában biztosítá a küldöttséget, hogy a magyar protestáns egyház érdekében is hazafiai kötelességének tartja minden alkalommal ugy az egyház-, mint az iskolában a magyar állam-számra buzdítani az illetőket stb. A fogadásnál jelen volt a megye alispánja és a járás szolgabírája, ki a szuperintendens hivatalos útjában kísérrni fogja. — A barsi esperességi kerület képviselői pedig Csankon üdvözlöttek a superintendens.

— Az egyleti tevékenység leghűbb tolmácsolójaként vettük azon hivatalos kimutatást, mely a Léva-i székely-egylet- és társulatokról a f. hóban összeállított statisztikai adatokat tartalmazza. Léva-i társulat jelenleg 14 van, s ezek a következők: 1.) Császino, alakult 1859-ben, tagjainak száma: 95; — 2.) Temetkezési egylet, alakult 1859., tagok száma: 1400; — 3.) Bars megyei gazdasági egylet, alakult 1860., tagok száma: 104 alapító, 145 rendes; — 4.) Bars- és Hont megyei gyógyászati egylet, alakult 1860., tagok száma: 37; — 5.) Lévai Takarékpénztár, alakult 1865., részvényesek száma: 500; 6.) Lévai izraelita nőegylet, alakult 1869., tagok száma: 82; — 7.) Lévai dalárda, alakult 1871., tagok száma: 91 pártoló, 29 működő; 8.) Lévai takarékos hitelintézet, alakult 1872., részvényesek száma: 1000; — 9.) Lévai nőegylet, alakult 1873., tagok száma: 22 alapító, 66 rendes, 26 pártoló; — 10.) Lévai önkéntes tűzoltó-egylet, alakult 1876., tagok száma: 12 alapító, 76 pártoló, 62 működő; 11.) Lévai kórházi egylet, alakult 1877., tagok száma: 79 alapító, 46 rendes; — 12.) Torna- és vívó-egylet, alakult 1879., tagok száma: 43 rendes, 2 tiszteletbeli; — 13.) Lévai m. kir. honvédségi és polgári lövésze-egylet, alakult 1882., tagok száma: 120 rendes; — 14.) Magyarországos Vöröskereszt-egylet Léva-városi és vidéki választmánya, alakult 1882., tagok száma: 187. — Ezen 14 egylet közül, — kihagyva a két pénztézetet, melyek

szorosan véve, az egyleti tendenciáktól eltérnek —, 12 egylet majdnem kivétel nélkül egészben, vagy részben a humanizmus, vagy a kultusz terén mozog; — tagjainak összes száma 2724, évi tagdíjbevétele pedig 6,535 frt. — Viribus unitis!

— Megerősítés. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter, Mészáros Sárolda, aranyosmaróthi állami népiskolai, ideiglenes minőségű tanítónót, jelen állásában végleg megerősítette.

— Adakozás. Magyarországi bíboros hercegprímása, a lévai önkéntes tüzoltó-egylet adósságainak teljesítésére ötven forintot kegyeskedett ajándékozni. E magas figyelemből eredő segély szolgáljon buzdítással tüzoltó-egyletünk tagjainak a kitartásban és önzetlen működésben, melyre, emberbarátilag szép hivatásuknál, okvetlenül szükségük van. Az adakozó hazafias főpapot pedig tartsa meg az ég sokáig nemes jóindulatában, melyet közéletünk számos ágában már eddig is többször és örvendetesen tapasztaltunk.

Uj életpálya ifjaink számára. Számosan vannak oly ifjak, kik a gymn., vagy reáliskolai érettségi vizsgát letették s habozva töprengenek azon, hogy az életben mi pályát válasszanak, s evégből az egyetemi, vagy műegyetemi tanulmányokra adják-e magukat! Ezen ifjak közül olyan is elég találkozik, kik szívesen lépének középiskolai tanulmányaik befejezése után a kereskedői pályára, eddig azonban ezt nem tették, mert a kereskedői iskolába való belépésre vagy korosak voltak, vagy pedig nem akartak ott újabb három évet tölteni. Beléptek tehát főiskolánk valamelyik karába, de mivel itt hiányzott bennük a hivatás, a törekvés: így a kényszerű tanulásban elmaradt a siker is. Ily egyének számára a budapesti keresk. akadémián a f. 1883-84-iki iskolaév elején egy oly fölsőbb szakfolyam nyílik meg, mely a középtanodát végzett ifjaknak lehetővé teszi, hogy egy év lefolyása alatt elsajátíthassák mindama ismereteket, melyekkel a kereskedői pályára szakképzettnek lehítnék. — Valóban tény az, hogy maupáság a szülők meg vannak kádvá gyermekeik jövő életpályájának megválasztásánál, mert átlátják, hogy valamennyien nem lehetnek jogászok, orvosok, tanárok, hivatalnokok stb., részint azért, mert mindezen pályák már fölszámú képviselőkkel bírnak, részint, mert fiaikban nincs is meg kivétel nélkül a hajlams-képesség, mely őket e pályákon előbbre vebítné. Innen van aztán, hogy a családi kis ősi birtok, minden újabb nemzedék föllépése után, megfogytokzik s a pályaválasztott ifjak serege folyton növekszik. Magyarország kereskedői osztálya nem tösgyökeres hajtása a nemzet tájának, mert eddig azt a nemzeti elfogultság perhorreszkálta; már pedig a kereskedői, vagy ezzel rokon pálya nagyon is tiszteletreméltó, mert becsülettel tartja főm az illetőket. De különben is már égetően szükséges, hogy rövid időn megmagyarosítsuk kereskedelmünket, hogy ezáltal anyagi jóléttel virágzó, magyar társadalmi osztályt teremtsünk. E tekintetben tehát, nagyon is tisztességes és anyagilag is biztosító tér nyílik meg a magyar gentry előtt, mely eddig a kereskedelmi pályára épen nem vállalkozott. — E sorokat leginkább azok kedvéért írtuk, kik most a szünidők végén a pályaválasztás ajtajánál állanak s haboznak, nem tudják: mely irány felé tartanak. Ugy tudjuk, hogy a fővárosi keresk. akadémia igazgatósága készséggel ad e tárgyban teendő minden kérdésre választ. Forduljanak tehát hozzá az illetők.

Tárca.

A kompanisták sorsa.

(Vonatközússal a 33-ik szám tírczeazikkére)

— Na, Janesi, a Pista gyereket jó helyre tettük; két esztendeig nem lesz gondunk rá. Bezzeg szívesen kötné magát nyakamra az édesanyja; dejszen várj, vén boszorkány!, még több jó napot is szerzek én neked! Tolvaj lett a fiad, — megállj, még te is utánna mehetsz! Milyen szép is volna az, te Janesi, ha a fiu, meg az anyja egy kőterben ülhethének legalább öt-hat esztendeig!

— De Józsi bátya, miért haragszik tulajdonképen a Pistáékra?

— Ne bánts, hagy el; gyűlölöm mindnyájukat. Feleségemnek kellett volna lenni Julesának, de kijátszottak... más felesége lett; meg kellett magam bosznom rajtuk. Nem is nyugszom addig, míg ki nem pu-ztítom!... De te, Janesi, nemesak a bor, hanem a hus is, mit oly fáradsággal szerzettünk, fogyóban van; gondoskodni kell ám az élelemről!

— Jól van bátya, csak mondja meg, hol és mikép, készen állok rá.

— Tudod mit, ősém, ennek a Géneyi parasztnak nemesak bora van a pinczéjében, hanem van ott hus is és egyéb apróságok a hajlékban, borházban. — Nesze, itt a kulcs, most a déli órákban vagyunk még, vasárnap előtt; ilyenkor, tudod, az emberek többnyire a piacra mennek a városba, s te addig egy kis bus és s alonna-félet szerezhetsz pénz nélkül annak a fűski parasztnak a borházából, ki azt házbellei elől itt szokta elrejtteni s őrizni. De okos és szemes légy, vigyázz, hogy meg ne esipjenek!

— Ne féljen bátya, nem volna Ólom Janesi a nevem, ha piszkot hagynék magamon tetetni.

— Menj isten hírével, édes szógám, én meg majd a városba megyek. Estére itt találkozunk egy kis vasorára...

— Adjon Isten jó napot, Virág uram!; már hazafelé a szőlőből?*

— Haza, Géneyi uram — (ezt is az ördögök hozzák most) — hát kigyelmed merre tart?

— A szőlőbe megyek; egy kulacs bort, meg egy sódort viszek holnaputánra a cselédeimnek, mert vasárnaponként egy kis jó napot csapunk; aztán különben is meg kell nézmem: nem tört-e be megint valami akasztófárváló a pinczémbe! Néhány hónappal ezelőtt, a kötnivalók egy hordó boromat vitték el; kitudódott az igaz... Pista, a jó madár meg is adta az árát, bár anyja nagyon hánykolódott, de biz azt muszáj volt megfizetni; — hát csak megnézem, nincs-e megint valami baj?

— No lám, az az istentelen... még rám fogta, hogy én esábitottam el a fiát, én, aki saját pinczém-ben fogtam el; hiszen, ha én azt nem teszem, nem is kerül ki a kigyelmed kára sohasem.

— Az isten áldja meg érte, Virág uram!, de hát, nagyon sietős a munkája?, térjen vissza Virág uram, s megkóstoljuk boraimat!

— Az igaz, hogy sietős a dolgom, de hát kigyelmed kedvéért megteszem s visszamegyek. Majd talállok valakit, akitől hazatizenhetek, hogy a kis szógám hozza ki a szekercmet, mert a borházamból némi holmit még ma haza kell takarítatnom. Ballagjunk hát esendesen a szőlőbe, Géneyi uram...

— Nini, de mi lehet az, jól látnak e szemeim?, ugy látszik nekem, habár még távol vagyunk, hogy az én hajlékom nyitva van!

— Biz azt magam is ugy látom. Na, nagyon jól van, Géneyi uram, megfogjuk a gazembert...!

— Meg ám, csak kissé jobban tudnék mozogni, de ez a kulacs, ez a szeredás a nyakamban, hozzá még ez a dolmány, akadályoznak a mozgásban.

— Segítek én Géneyi uramnak. Majd én előre megyek, tudja kigyelmed, hogy valahogy el ne szalaszszuk; és egyesben bemegyek — ha nyitva van — a pinczébe s kigyelmed is, amint lehet, s amint csomagját letette, kövessen a pinczébe, hogy mindkét oldalról — ha tán ott volna — kereshessük.

— Nagyon jó lesz, Virág uram, csak menjen előre s a pincze-ajtóban álljon őrt, míg én is odajöhetek, akkor aztán kigyelmed az egyik, én a másik oldalon

vizsgáljuk, hogy a hóhér kötné föl a nyakát a gazembernek...!

— Hejh, Janesi, hol vagy? jön a paraszt, siess hamarjában, rejtsd el magad a borház ajtaja mögé; — mindjárt itt lesz, s amint bejött, te azonnal kotródj... de turesen csak ne menj; amit fölszedtél, vidd el s ugy menj egyenesen a pinczémbe, s jól helyezd el, mert meglehet, hogy ott is fölkeresünk...!

— Itt van, nyitva van a pincze! Siessen Géneyi uram! már én őrt állok, de nem mehetek tovább, várom kigyelmedet. Tegye le a terhet gyorsan s jöjjön, hogy kutathassuk s megeshiphessük. Kigyelmed menjen balra, én jobbra, minden hordót, minden oldalról jól kell megvizsgálni, nincs-e valamelyik mögött elbujva...! Na, én már a végén járok, — itt nincs; mert ha tü lett volna is, már én megtaláltam volna. Bizonyosan a kigyelmed oldalán lesz...!

— Dejszen, itt nincs a gazember, bizonyosan neszét vette, hogy jövünk s mielőtt ide értünk volna, már odább állott.

— Lehetetlen, hiszen sitve jöttünk, látnunk kellett volna, ha kiment. Itt kell annak lenni akárhol; vizsgáljuk meg újból a pinczét; most kigyelmed menjen jobbra, én pedig balra.

— Jó, tegyük, — de már nincs reménységem, hogy elfogbassuk. Hejh, nagy mesterek ezek a pinczebetörők, bizonyosan többen vannak, s egyiknek vigyázni kell mindig, jön-e valaki rájuk... mert egynek lehetetlen volna így gazdálkodni... Már nincs itt, hasztalan kutatjuk... de nem is látom semmi nyomát... a hordók mind rendben vannak... a töltelek... na, azt hamarjában nem lehet megtudni, mi a hiba. Na, már itt csakugyan nincsen; menjünk a borházba, annak a kis-kamráját kutassuk ki, ott szoktam némi enivalót... különösen a füstölthust tartani, hogy otthon mindjárt cselédeim nyakára ne hájjanak... Itt járt a kötüi való!... látom a rendtelenségéből... de... a legszebb sódar, mit holnapra tartogattam s melyért most eljöttem, nincs itt — magával vitte a gazember...! De hogyan is jött? Az ajtóbetörésnek semmi nyoma, — az rendszeren van kinyitva, csak hogy nincs kulcsa, pedig azzal kellett kinyitnia... megpróbálom majd az

— **Uj posta-állomások.** A postaigazgatóság az új posták felállításában meglepő nagylelkűséget tanúsít; ha intézkedése, a közönség kényelmére és a közlekedés gyorsítására feltétlen figyelemmel volna: szívesen üdvözölnék az igazgatóságot; több helyről azonban panaszt emelnek az új, — de tárhatlan beosztás ellen. — Legközelebb külön-külön posta-állomások szervezettek Bars megyében: Bessén, Nagy-Lóton, Bars-Barskán, Nagy-Fajkúrtón, Nagy-Málason, Bars-Besenyőn, Alsó-Pélen, Bajkán, Bars-Csekén, Csiffáron, Garam-Lőkön, Nagy-Endréden, Nemes-Orosziban.

— **Lehetnek-e tagjai a megyei állandó választmánynak a járási tisztviselők?** Barsvármegye által az állandó választmány szervezéséről közelebb alkotott szabályrendeletet a belügyminiszter fölülvizsgálván, ezen szabályrendelet 1. §-ának azon rendelkezését, mely szerint az állandó választmány tagjait a törvényhatóság bármely tisztviselője megválasztható, oda rendelte módosítani, hogy az állandó választmány tagjait a járási tisztviselők kivételével, a törvényhatóság bármely tisztviselője megválasztható, mert a járási tisztviselőnek az állandó választmányba beválasztása, a közszolgálati érdekek szempontjából helyt nem foglalhat. — Ezen kérdésre vonatkozólag annak idején elmondjuk nézeteinket.

— **Rövid hírek.** — **Időjárás:** a jövő hétre általában változó időt várhatni, helyenként esővel, itt-ott zivattal. — **A horvátok zavargása** miatt a bán lemondani — s a meggyalázott czimereket visszahelyeztetni kényszerítették, de ez utóbbit a bán teljesíteni vonakodik; most Tisza miniszterelnök, ha az általa képviselt álláspontot a király diadalra nem juttatja, — le fog mondani a miniszterségről. — **Dürrofnak** a neve a legújabbik nemű telefon-szerkezetnek, mely a villamosság közvetítése nélkül is elviszi a hangot 3—4 kilométernyire. — **A nagytapolcsányi tűzoltó egyesület** aug. 27-én tartotta meg zászlószentelését sikerült ünnepélyvel, melyen több tűzoltó-egyesület vett részt. — **Rendjelet** fogtak nyerni ezentúl Franciaországban a mezőgazdaság terén érdemeket szerzett kiváló szakemberek is. — **Az ércpénzkészlet** az osztr.-magyar monarchiában kitesz: aranyban 250 millió frankot, ezüstben 300 millió frankot, váltópénzben 735 millió frankot és részpénzben 252 millió frankot. — **A portugál trónörökös** elfjegyzése Öfelségeik legfiatalabb leányával, Mária-Valériával — diplomáciai kör-közből eredő hírek szerint, — legközelebb ki fog hirdettetni. — **A csángók betelepítésére** bejött ezideig 84,012 frt. és 65 kr., mely összegből levonva a kiadásokat, rendelkezésre áll még jelenleg 16,949 frt. — **Egy milliárdba** kerülő vasutvonalat terveznek London és Kalkutta között; az építés 8 év alatt lenne befejezendő. — **Nemes érc-behozatalunk** a f. év első öt hónapjában 839 millió frtra rögött, ebből 441 millió frt arany és 298 millió frt ezüst volt. A nyereséget sulya volt 32,478 klg., az aranypénz sulya 3,122 klg., az aranyműves munka 334 klg., az ezüstműves munka 2011 klg.

— **Apróságok.** A szíves vendéglátás. A rózsaszínre szílt pecsénye már ott illatozott az asztalán, midőn az egyik apró csemete berögt a konyhából a rémkialtással: „Mama, jön a Tini néni a Mariskával, meg a Pistával!” Nagy lett a remélet, a gazdaszszony a párjógó pecsényét gyorsan a fauteilje alá dugta, hogy a nagyheho látogatók elől megmentse. Kölesönös üdvö leték után a gazdaszszony erősen szajmalkozik, hogy drága vendégei miért nem jöttek előbb. „Pompás libapecsényék volt, hanem már megették a gyerekek!” Ebben a pillanatban jön be a szolgáló, összecsupja

én kulesommal... bemegy... jól fordul jobbra-balra, a zárnak semmi baja, rugója erős és csattan... semmi betörési jel, tehát kulesának kell lennie, és pedig olyanak, mint az enyémmek, de még jobbnak kell lennie, mert oly könnyen, sietve bának el vele. Hanem hát hol és mikép vehette?, már nincs más segítség, át kell csináltatnom az egyik zárt. Akasszák föl nevenapján a gazembert, ugyancsak rászédett bennünket! — Hanem menjünk ki, nézzünk széjjel s a ház körül, nem lelnék-e valami nyomot!

— **Máresak** vizsgáljunk meg mindent, aztán keressük föl a hegypásztor, s tegyük jelentést az előjárásagnál. Bizony annak is egy kissé jobbnak kellene utána nézni a rendnek, s meg nem engedni az ilyen tolvajlásokat. Isten ugy segítjen!, ma-holnap ugy leszünk, hogy a számból is kilopják a falatot.

— **Nincs itt semmi jel, semmi nyom, hát hova forduljunk most?**, a hegypásztor hol volna most megkap-ható?, lakása itt a harmadik szomszédomban van. — **Hej, pásztor!**, halija kend, — jöjjön ide, segítség! — **Lármazhatunk, kiabálhatunk mi itt, torkunk szakadtából, akár holnap reggelig, de bizony a pásztor nem fog előkerülni, hisz mind tolvajok azok a pásztorok, de nem is csoda!**, hát miből éljen, mikor fizetése, miat hegyesösznek, kerülőnek 40 frt; biz ilyen fizetésre becsületes munkás-ember nem vállalkozik. Mind hiába, oda van a sódar... hanem hát, isten neki, csak hogy több baj nem örtént. Jöjjön be Virág uram, és bánatunkban legalább egy kis erősítőt vegyünk magunkhoz, aztán menjünk a városba,

— **De Géneyi uram, menjünk inkább az én pin-czémbé;** minthogy kigyelmednek kára történt, nem illik, hogy még mi is pusztítsunk, majd akad valami nálam is.

— **De már azt nem tesszük, kóstoljuk csak az én boraimat, nem soká tart az, ugysis meg kell jól vizs-gátunk, nincs-e valami baj.** Ez itt 81-iki, tessék, itt van hozzá egy kis falni való, kissé savanykás, de iható bor; ez itt a 82-iki, valamivel gyöngébb amannál, ha-nem azért megjárja, tessék. Itt van még ebben a kis-bördőben valami a 68-ból, akkor igen jó termés volt, — tessék...

(Folyt. köv.)

a kezét és ijedt hangon kiáltja: „Tényszerző, a széke alatt onni a Bodri a libapecsényét!” — Tableaux! — Bp.

Bejő a könyvkereskedésbe egy 7 éves fiúcska és kér gy m n á z i u m i p r o g r a m m o t (iskolakönyvjegyzéket) A könyv-kereskedő, látva a kis szurkulus nagy diákok játszó szerepét, így szól hozzá: „Kis fiúcska, hiszen maga még nem jár a gymnáziumba, mi hasznát venné a programnak?” — „Sebaj, csak tessék adni programot, — válaszol a fiú komolyan — majd eltszi édesanyámmal addig a kasztuba, mire gymnáziumba járhatok.” — M.

Tanügy.

Értesítés.

A lévai állami tanítóképzőben az 1883—84-ik tanévhez a fölvételi vizsgálat szeptemberhő 3-án, — a javító vizsgálat 4-én, mindig 8 órától kezdve, fog tartani. A tanév megnyitása — előző „Veni sancte” után — 6-án, d. e. 9 órakor történik. Az előadások 7-én veszik kezdetüket

Léván, 1883. aug. 30.

Az igazgatóság.

LEVELEZÉS.

Léva, 1883. augusztus 29.

T. szerkesztő ur!

Három vármegyéből huszonnégy község küldött-jel és számtalan birtokosok tanácskoztak városunkban a folyó év 28-án, a Perek, Podluzsánka s Szikince vadvizeinek lebecsajtása és szabályozása tárgyában. — Nagy örömmükre szolgált, városunkban annyi díszes vendéget láthatni, főleg mikor tudjuk, hogy ezek a mi ügyeink s érdekeink megóvása tekintetéből gyülekeztek városunkba.

Három világgördes foglalkoztatja régóta nálunk az elemeket: a főnérintett vidék szabályozása, a vasut s a főgymnázium. Ezek közül, az igaz, elég egy is, hogy a mi világnak egész erejét kimerítse; különösen, mikor az elemek, u. m.: a víz, tűz és pénz igen arány-talanul vannak nálunk beosztva. Így vízzel s tűzzel olykor annyira bővelkedünk, hogy a sok áldás valódi kalamitás reánk nézve; pénzzel pedig, mely napjainkban a leghatalmasabb elem, — többnyire legkeve-sebbel bírnak.

Pedig a mi vadvizeink azt tartják, hogy ők ad-dig jöszerevel el nem vonulnak, míg meg nem fizetjük őket; a birtokosok erre azt mondják: hogy nekik nincs pénzük, adjon a vármegye, s ahhoz fordulnak; a vár-megye a miniszteriumhoz fölír pénzért, a miniszterium-pedig leír, hogy: „kincs nincs, adjanak az érdekelt bir-tokosok”; a birtokosok összejönnek és határozzák, hogy összeállnak és bevárják, mit tesznek majd a vizek.

Egyébiránt a víztől mindnyájan szabadulni óhaj-tunk; de mindamelltt voltak bizony közöttük olyanok is, kik a vizet jobban szeretik, mint embertársaikat, s azt mondták: „már tisztelet, becsület a kultu sz-mérnököknek — kultur helyett, — de bizony ők azokat N e p t u n u s o k n a k, kiknek joguk van a vizek fölött uralkodni, el nem ismerik, és sem rájuk, sem N y m f á i k r a egy garast sem ízetnek; elég az ő vizeik széjjelszórására A e o l u s, a szelek és viharok istensége, ki szomszédságukban tartván bezárt burlang-ját, azt akkor nyitja ki, mikor nekik tetszik. Aki a víztől szabadulni vágyik, bizza erre s az időre, majd elmul-nak a bajok és kiszáradnak a patakok, mint vizözön után a föld; már pedig az valamivel több volt az ily hitvány patakoknál. Tehát nem fizetünk!”

Szabad emberhez méltó szó: nem fizetünk! Dieső dolog is volt az egykor — 48 előtt. Több tör-tént akkor egy év, — mint most harmincz esztendő alatt. Az esküdt, a szolgabíró, a főbíró, a viczispán, kitekintvén az ablakon egyenes irányban, miután be-mondta a vármegyének, kijelöltette az utat s megesi-náltatta. Ha valahol a víz garázdálkodott: kijelöltette az árok irányát és megcsináltatta; kiásatta a vár-megyének adófitető — misera plebs contribuens — népe által. Semmibe sem került; nem kellett oda pénz, csak akarat és — parancsolat. No, az igaz, hogy néha ez is hiányzott, hanem azért a munka mégis folyt.

Most 1848. óta a Perek, Podluzsán és Szikince vizeinek szabályozása, vörös fonálként húzódik közigaz-gatásunk teréin, s bármennyit gyülesezünk, tanács-kozunk, mégis csak ott állunk, hogy az ezek szomszéd-ságában levő földjeink termése és hasznávétele bizony csak az eső kegyelmétől függ!

A tegnapi tanácskozmány — dacára az emlitet-tem inezidenseknek — jobb reménnyel kezd kecsget-tetni, amennyiben az egybegyűltek — kevés kivétellel — egy akarral elhatározták a vízszabályozó társulat-nak megalakítását.

Adja isten, hogy ugy legyen!

A víztől tehát megszabadulni s így az egyik ele-met féken tartani, nagy kilátásunk nyílt a tegnapi tartott közülésben; majd a többi, minket foglalkoztató elemek rendbeszedéséről, alkalmmilag máskor fogok re-ferálni. — Isten velünk! Perekpart.

Közgazdaság.

Magyarország földbirtokviszonyai.

A magyarországi pénzügyigazgatóságok, a pénz-ügyminiszter meghagyása folytán, a magyarországi bir-tokviszonyokról adatokat gyűjtöttek s azokat időről-időre beküldték az orsz. statisztikai hivatalnak, mely ez adatokat, miután az ország minden részéből beér-keztek, rendszeresen földolgozta s ezt a pénzügyi-miniszterium legközelebb közzé fogja tenni. A begyűlt adatok szerint Magyarországon és Erdélyben összesen van 2.486.265 birtoktest s a birtoktulajdonosok száma a legutóbbi népszámlálás szerint 850.000. A földbirtok

kiterjedése holdakban 46.597.989 holdat tesz — és pedig termékeny 43.477.475 hold s terméketlen 3.120.414. A földbirtok természetét illetőleg, kis parasztbirtok (5—30 hold) van 2.318.110, kis középbirtok (30—200 hold) 118.981, tulajdonképeni birtok (200—1000 hold) 13.758, urasági birtok (1000—10.000 hold) 5195, s ura-dalom (10.000 holdon fölül) 231. A holt kézen levő birtok 11 millió katasztrális holdra rug, vagyis az ösz-szes birtoknak 27.6% át teszi, amelyből az egyházi ja-vakra 2.48%, vagyis 281.612 kat. hold esik. — E.

Közönség köréből.

Köszönet-nyilvánítás.

Alulírott bizottság nyilvánosan mond köszönetet: 1.) a lévai ögylet szeretett elnökének, M a i l á t h Istvánné Öméltségének, ki a Lévai Stefánia-árvaház ügye iránti meleg részvétellel, 10 frttal volt kegyes járulni a Stefánia-album költségeihez; — 2.) Léva város érdemes rendőrkapitányának, tek. K ó n y a József urnak, ki a Stefánia-árvaház iránt már több íz-ban tanúsított érdeklődésének újabb jelét adta azáltal, hogy az Uhnák József, eszékői lakostól bevett bírságot, 3 forintot, árvaházunk javára itélni s átszolgáltatni szí-ves volt.

Ismélt köszönetünk nyilvánítása mellett vagyunk, tisztelettel

Léva, 1883. aug. 31.

A Stefánia-árvaház bizottsága.

Irodalom és művészet.

A költészet kedvelőinek. A világirodalom kritikája szerint, a nemzeti legnagyobb költő sem képes utolérni, sőt még csak meg sem közelíteni a zoltárköltészetet. A zoltárköltészet multban és jelenben, gyönyörben és keservesen, szabadságban és rabfájdalomban, fényben és homályban, menyben és pokokban felülmúl minden embert, pedig még rá még a kislel is, s meg-istmiti a lángelmétet is. Isten van, hogy minden szívdok a mé-veltebb nemzetek óhajtik saját költészetüknek megszerezni. Ez a legihresobb, legnagyobb és legújabb, mely a szadok folylamában, a nemzetek költészetében valaha megjelentek Hazánk s költészetünk ezredéves oltáránál ki nem óhajtna bár az öpöklét e költésze-gyűjtőt mind a százötven zoltár, K á l m á n Károly magyar ver-ses forlításában a m. tud. Adonia f. é. febr. havi szépirodalmi osz-tály-gyűlésén kifejezett óhaj szerent saját áll. rendeztetvén, leg-közelebb meg fog jelenni. A bírálók megasztalásai e fordítást a leg-ihresobb francia forlítás fölé, sőt mi még egy nemzetbeli verses zoltárfordítást sen éri, t. j. jesen az eredeti mellé helyeztik, de la nos verseiben az eddigiéknél művészebbnek, költészetnek, díszének, iro-dalmunk valódi nyereségének tartják. Egy Greguss Ágost, Gyulai Pál, Szász Károly, Tárkányi Béla, Tomor Ferencz, legjelesebb kri-tikussaink, szépészeink, máford tónk nyilatkoznak így a Kálmán Károly által versekben magyarra fordított zoltárokról. Hogy pedig e má melőbb mint ünnepi, vagy mint újvi ajándék meg-jelenhessen: a megrendelést melőbb, — s a mintegy 20 ívnyi kötet-árát, 2 frtot a könyv utóinvételével kéri a fordító magához beküld-teni D. Adonyi-Ba Fehér m. — Gyűjtőknek 10 után egy tiszteletpél-dány küldetik.

NYILTTÉR. *)

4. Itéljetez magatok!

Mily gyakran vonakodnak valamilyen grógysszer megvételétől, amelyet pedig mindenki magasztal. Es ugyan miért van e tartózkodás? Egyszerűen csak azért, mert nem akarunk hasznatban ki-adást tenni, bármily csekély legyen is az. De itéljetez magatok, hogy egy 70 krnyi csekély kiadást lehetett volna-e jobbra fordí-tani, mint a következő esetben:

„Miután 12 évig székelyországban s az ezzel járó fájdalom-ban szenvedtem és sehol segítségem nem találtam, pedig fürdőket is használtam, egészségesen helyt állítását egyedül Brandt R. grógy-szerész svájci labdacseinak köszönöm. Azok használatát óta a leg-jobb egészségesem van, mi ezennel bizonyított. — Kelt jun 12-én, az eisendorfi üveggyárban, Weissensulz mellett, Csehországban — Bairle M. főúveg üvö-me ter.”

A labdacsoq valódiságára nézve ügyelni kell, hogy a doboz címlelapja Brandt Richrd aláírásával s a fehér kereszttel vörös mezőben, el legyen látva.

Kitüntetés.

Az I. nemzetközi grógysszerészeti kiállítás juri je Bécsben a Kronrdóri savanyu-kut Stefánia-koronaherezege-forrást az arany érdemre tüntette ki, miiben ezen elősorán, u. kedvet savanyu viz kitűnő voltának új tanúságot talájuk.

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy üzle-temet C z i r ó k János, kereskedő ur üzlethe-lyisége mellé, egy külön boltba helyeztem át, hol a d i v a t á r u k o n k i v ü l mindennemű pamut-, czérna- és tífélékből is, megfelelő készlettel rendel-kezem.

Léván, 1883. évi augusztus 31-én.

Kriek Irén,
divatárusnő.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1883. aug. 31.

(Steiner József és Társa. termény-, gabona- és bizom. czég jelent.)
B u z a: finom faok 40 —, közepes és silányok 50—60 krral olesobbak. Mai árjegyzéseink: elsőrendű 80—82 ko, tiszavidéki 10.90, sárgás 70—80 ko, 10.60—10.75, 76—78 ko, 10.25—10.50. Bánsági kevert 70—78 ko, 10—10.35, tiszta 78 ko, 10.50.
R o z s: jó fajok, csekély kínálat és jó kereslet folytán válto-zatlanok 7.65—7.80. Silányabbak 10—20 krral olesobbak.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: K ó n y a József város-kapitány.

Buza: mmázsanként 8 frt. 50 kr — 9 frt, kétszeres 6 frt 50 kr — 7 frt. Rozs: 6 frt — 6 frt 80 kr. Árpa: 7 frt 7 frt 80 kr. — Zab: 5 frt. 80 kr — 6 frt. Kukoricza: 7 frt. Bab: 7 frt. 50 kr — 8 frt.

*) E rovat tartalmáért nem felelős a Szerk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor.**

